

Праотац

Радован ДАМЈАНОВИЋ
мај 4, 2016

Пријатељство између јеврејског и српског народа траје хиљадама година уназад, још од времена Римске републике. Овако је говорио Натањаху приликом Вучићеве посете Израелу... Захваљујући интернету, то може лако свако да провери.

Од овог говора израелског премијера на енглеском језику прошло је више од годину дана. Изненађује мук домаћих историчара.

Кратко речено, изгледа да се они праве да то нису чули, јер ако су чули, морао је бар неко од њих да се обрати јавности и покуша да објасни о чему се ту ради. Најконзервативније и опште прихваћено датирање најстаријих периода Римске државе је оно по Варону. Када се пребаце године на данашњи начин рачунања, односно, уместо од оснивања Града на рачунање по Христовом рођењу, добије се 509. година пре Христа. Тада је Рим протеравши краља постао република. Стани, стани, рећи ће неко, зар су Срби тада постојали? Ако су и постојали, зар нису у то доба били ко зна где, далеко од Србије... Па да, то би могао бити главни разлог ћутања људи од струке. Изгледа да они само настављају да раде свој „посао“.

Наши суседи за то време настављају лов на ћирилицу. Таман су некако испливали из „пољичког проблема“ закона писаног чистом српском ћирилицом, кад ту скоро чух њиховог језикословца како говори да у глагољичком тексту башчанске плоче има једна реч урезана ћирилицом. Дакле, циркус се наставља. Рекло би се да је смисао његове опаске да у сваком житију има кукоља па тако и у глагољци може бити и ћирилице. То би значило да је ћирилица коров? Још је додао да се ради о речи *амин*.

Хотећи да проверим ово, прегледао сам башчански натпис и изненадих се, наиме, има више од једне речи клесане ћирилицом. Јесте да се ради о средњевековном тексту, али је врло лако пронаћи неглагољичка слова, јер се глагољица изразито разликује од осталих географски блиских писама. Нисам нимало случајно употребио израз неглагољица уместо ћирилица, јер... па појаснићу то једним савременим примером. Босна и Херцеговина има два ентитета, то сви знамо, српски ентитет који користи ћирилицу и онај други, двојни ентитет који се служи латиницом. Како би Република Српска и Федерација могле да имају јединствене аутомобилске регистарске таблице, смишљен је генијалан трик: на регистарским таблицама се поред бројева налазе и слова али само она слова којима се не може установити „порекло“, односно, коме писму припадају. То су рецимо графеми: т, м, н, х, а, е ... Шта рећи Бриљантно!

Вратимо се проблематици башчанске плоче. Њена неглагољичка слова спадају у групу знакова са поменутих регистарских таблица јер им се не може одредити порекло. Једино у шта сам сигуран јесте да та слова припадају дворедом типу писма, али не могу да одредим да ли се ради о латинској капитали, грчкој мајускули или српском уставу. Овде се изгледа ипак наилази на синдром преплашеног палеолингвисте који свуда види ћирилицу, подразумева се српску!

Мешање језика и слова врло је често у старим натписима. Археолог Ђорђе Јанковић у свом обимном делу Предање и историја Цркве Срба у светлу археологије, даје неколико таквих примера, уз коментар: „мешање две азбуке није необично, а може бити и намерно“ ...

Врло леп пример мешања писама и језика даје професорска Ранка Куић у књизи Црвено и бело: српско-келтске паралеле, која је пре шеснаест година изашла у Бања Луци. У њој је поглавље Српска реч уклесана у камену пре два миленијума. Ради се о троделној надгробној плочи из Призрена датованој по стилу и украсима у прва три века по Христу.

Послушајмо саму Ранку Куић: „Нисам археолог, али ме је споменик заинтересовао због његове језичке стране. Одмах ми је пало у очи да се ту ради о вулгарном латинском, затим (судећи по хебрејском алфabetу) о хебрејском и, вероватно о неким древним келтским топонимима. Ова последња претпоставка била ми је најважнија.“ ...

„Током анализе, одушевио ме и зачудио податак да се, на трећем делу некрополе, у другом реду, налази латиницом уклесана стара српска реч: **PRAOTCEM**, која поближе означава властиту именицу: ARON. То је једина славенска/српска реч/именица која се, усред латинског и хебрејског језика, налази на овој некрополи, и то **скоро 2.000 година старој.**“

Халкокондилове речи – Срби су народ најстарији... као да добијају на тежини.

Добро. Догодине у Призрену.

слика http://miroslavdusanicyrik.blogspot.rs/2014/12/blog-post_44.html